Ч. 57. Неділя 24 (11) марта 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодинокe число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Страйк анґлійских углекопів.

В дальшій дискусиї над войсковими предложенями промовляв п. Козловский.

На вступі зазначив бесідник, що з жалем мусить приняти до відомости, що речинець, в котрім „Вістник державних законів“ оповістить 2-лїтну войскову службу, є зков непевний. Бесідник жалує ся на припізненє робіт около галицких водних шляхів, при чім каже, що таке припізненє може причинити ся до скріпленя поширюваного радикалїзму між населенем. З вдоволенєм висказує ся про знесенє числової льотериї.

Перейшовши до справи войскової реформи, критикує бесідник поступованє взглядом неї угорских полїтиків, та заповідає, що польске Коло внесе в справі войскового закона рішучу просьбу до правительства, щоби подбало про остаточне полагодженє в найкоротшім часї сеї пекучої справи.

Дальше обговорював бесідник широко справу мови в армії. Не можна підкопувати єдности мови команди, а з другої сторони услівєм розвитку армії є також полкова мова. Мову сю повинні знати офіцири і підофіцири. Бесідник домагає ся більшого розширеня прав польскої мови в кадетских школах.

В справі достав для армії ганить звязанє доставами аж до 1925 р., та домагає ся побільшеня достав від дрібного промислу. Бесідник зазначує дальше, що диктат представителїв войска при бранках є неможливий до дальшого удержаня. Твердженє міністра кравової оборони, що начерк австр. войскового закона поступає як найдальше під взглядом пільг, можна приняти до відомости лише з застереженєм. У Франциї закон сей признає о много більші пільги, чим у нас.

Бесідник домагає ся ревізиї кватирового закона, увзглядненя селян при достарчуваню підвод, більшої винагороди за шкоди в полю і більшого шанованя прав населеня підчас вправ. Остерігає перед форсованєм войскових видатків понад міру приняту в делеґациях, бо оно мусіло би довести до утрудненя „фінансової мобілїзациї“, яка з огляду на державний кредит є так само важна, як войскова мобілїзация.

Відтак полемізував бесідник з виводами п. Ляйтнера, який легковажно висказував ся про польского і руского мужика. Вказав на заяву кн. Людв. Віндішґреца та міністра Ґеорґія і многих командантів, котрі ствердили, що Поляки і Русини є дуже добрим, здоровим матеріялом на вояків і знаменито сповняють свої обовязки у всїх кампаніях.

Вкінци сподіває ся бесідник, що новий міністер, який є незвичайним знавцем войскової адміністрациї, поробить при помочи децентралїзациї аґенд міністерства ощадности в адміністрациї, без шкоди для справности армії. Надіє ся, що у всїх справах, які не мають нічого спільного зі справностию армії, войскова адміністрация увзглядни інтереси населеня, а передовсїм точно і скоро виконає резолюциї народного представництва. Бажає, щоби армія розвивала ся дальше під кличем: Дай цїсареви, що цїсарске, а народови, що народне.

З черги довшу промову виголосив п. Дашиньский, висказуючи свої погляди на предложенє войскового закона, на становище взглядом неї Угорщини і Австриї. Бесідник заявив, що сторонництво єго застерігає собі поставленє поправок в комисиї, а предложеня не можливі до принятя буде поборювати.

Відтак промовляв п. Кінцль (христ.-сусп.), на чім замкнено розправу і вибрано головних бесідників: „за“ п. Крафта (нім. люд.) „проти“ п. Хоца (ческ. соц.).

Вчера по промовах обох ґенеральних бесідників ухвалила палата відослати войскові предложеня до комисиї.

Палата полагодила відтак кілька поменших справ, між ин. ухвалила закон о праві будованя домів на чужих ґрунтах. Право то гасне по 80 лїтах. Властитель ґрунту одержує за уживанє ґрунту чинш. Той закон має важ-

---

Вода.

Єї значінє в природі і житю чоловіка.

(З росийского — Максима Ґоркого).

Всї люди мають пятна на совісти і я маю одно пятно.

Але люди в величезній більшости беруть ті украшеня на лици своєї душі незвичайно просто; носять єго з тою самою легкостию, як накрохмалені сорочки, я зиов не ношу таких сорочок і імовірно длятого так дуже невигідно є менї з тим пятном. Одним словом — хочу покаяти ся...

Не тому попадаю в покаянє, що не находжу в житю инших приємних розривок, або що не почуваю себе в силї заінтересувати собою людий в инший спосіб: не хапаю ся щирости також длятого, що хочу оповісти щось о своїх добрих прикметах — о нї! Не руководить мною нїяка з тих причин, які звичайно побуджують до публичної сповіди. Покаяню віддаю ся длятого, що я єго почув, а час вже на то! І ось я взяв перо до руки і хочу щиростию, як щіткою, зчистити з моєї душі то темне пятно, яке мене від давна гнете.

— — — — — — — — — — —

Зачало ся то всьо веселого маєвого дня на улици, коли я стрітив на проходї одну знакому ґімназистку. Імя єї Єлисаветка; мала превеселі очи—але сим разом були они сумні і личко рожеве, ніжне, оживлене—в хвилї стрічи було бліде і без житя; мала легкий, як лет птиці, хід — тепер ледве ногами порушала.

— Добрий день, Єлисаветко! Як здоровлє твоїх ляльок?

Я забув сказати, в котрій була клясї. В четвертій. Я любив дуже бавити ся з нею ляльками — то знаменито відсьвіжує по довшім приставаню з людьми.

— Добрий день — відповіла і я почув сльози в єї голосї.

— Що тобі дївчино? — спитав я перестрашений. — Признаю ся — я любив єї і она відповідала менї взаимно цїлою силою і пристрастию своїх дванайцяти лїт. Я мав ледви пятьдесять три лїт.

— Завдано нам знову вправи — сказала крізь сльози.

— Вправи? Гм! Чиж тема така дуже сумна, що плачеш вже перед виробленєм задачі?

Усьміхнула ся.

— Так, вам добре — вас нїхто не примушує до писаня задач.

— Противно, Єлисаветко і мене також примушують. З тою тілько ріжницею, що тебе примушує учитель, а мене обставини. Лишім се на боцї що гірше. Але не жури ся, напишу за тебе задачу. Яка тема!

— Вода і єї значінє в природі і в житю чоловіка! Напишете, пане? Які ви добрі, пане! На пятку?

— Постараю ся на пять з плюсом!

— А потім прийдете побавити ся ляльками?

— По задачі? Зовсїм природно.

— До побачення, добрий пане! — і пішла...

Тому обіцяв я їй так скоро виробити задачу, бо я був вже з тим обізнаний.

Одного разу учитель лїтератури дав менї двійку за задачу, писану для ґімназиястки з пятої кляси на тему: Додатні черти характеру Скалозуба і Молчалина. Другим разом дістав я одинку з кінусом за задачу для ученика шестої кляси ґімназияльної на тему: Хосен і шкода, які випливають з шанованя родичів — чи щось подібного.

Я був отже обізнаний з тим, що треба робити. А однако я помилив ся.

Дуже менї залежало на тім, щоби моя мила дївчинка дістала перший степень. Як би то написати, щоби дістати пятку а не менше? що?

Застановивши ся над тим, дійшов я до заключення: Заки зачну писати мушу представити собі, що я не є чоловіком високости двох аршинів і десять вершків, але маленькою рожевою ученицею дванайцяти лїт. Без сумніву учитель, подаючи якусь тему, бере під увагу відомости, єї психольоґію, стиль, вкінци ідейний погляд на тему задачі і єї відношеня до тої теми. Безсумнівно так мусить бути. Звідси

не значіне для міст бо становить полекшу в справі дорожні мешкань.

По відчитаню інтерпеляций засідане замкнено. Слідуюче ві второк.

В справі страйку анґлійских углекопів заняло анґлійске правительство становище. Іменно коли представителі властників копалень не хотіли добровільно згодити ся на домаганє робітників, щоби означити мінімум робітничої платні, тоді правительство само внесло в парляменті предложенє в справі признаня засади мінімальної платні.

Здавало ся, що наступить зворот в страйку і прийде до згоди. Однако як телеґрами доносять, орґанізация „Miners Federation“ заявила ся рішучо против правительственного предложеня т. зв. „bill-у“, а то з тої причини, що в тім предложеню нема точного означеня, кілько має виносити та мінімальна платня, лише, що признає ся засаду мінімальної платні, а робітники тим не хотять вдоволити ся. Так отже теперішна хвиля в історії анґлійского страйку є переломова, а рішеня справи очікує нетерпеливо цілий промисловий сьвіт.

В парляменті зібрало ся перед вчера дуже богато послів з огляду на II. читанє білю (закона) про мінімальну платню, та зі взгляду на факт, що Бальфур іменем опозиції поставив внесенє на відкиненє білю. Бальфур від часу свого уступленя зі становиска провідника консерватистів забрав голос в дискусиї перший раз. Витали его оплесками. Промовляли Бальфур і Аскіт.

Бальфур мотивував своє внесенє на відкиненє білю в справі мінімальної платні. Проект сей — сказав він — не вдоволяє нікого, а на палату вкладає велику відвічальність. Край ще ніколи не переходив такого перелому, як тепер. Коли біль не осягне цілі, то правительство не може нічим оправдати ся з того, що пробувало в краю ввести величезний переворот і хотіло той переворот вимусити. Опозиция виставить палату на пробу в другім читаню. Коли закон буде принятий в другім читаню, то опозиция зі свого боку зробить все, щоби політика правительства показала ся успішною. А коли би правительство було побіджене, то палата не повинна тим зражувати ся, бо край не може до того заколоту, який викликав страйк, додавати ще замішаня через нові вибори. Отже бесідник є за відкиненєм білю так з національних, як і з правно-державних зглядів. Дальше бесідник дав до пізнаня, що опозиция не буде робити перепон законови в дальших законодатних переходах і що прийме его також палата льордів.

Аскіт заявив, що бесіда Бальфура була достойна критичного положеня, в якім край находить ся. Але не має она практичних основ. Законне управильненє сеї справи конечне. Внесенє годить ся зовсім з тим, що перед трема тиждfestивнями обі сторони предложили правительству в сій справі. Правительство поводило ся зовсім безсторонно. Пробувало оно погодити обі сторони, але на жаль, безуспішно.

По промові Асквіта приступлено до голосованя: Палата великою більшостию приймила біль в II. читаню.

Трете читанє білю в палаті послів відбуде ся нині, а наради палати льордів в понеділок і зараз по тім біль буде оповіщений як закон.

Однако — як сказано — питанє, чи робітники згодять ся однодушно на застановленє страйку.

Президент кабінету Аскіт повідомив палату, що в понеділок розпічнуть ся нові переговори між робітниками і властителями копалень.

Новинки.

Львів, 23 марта 1912.

— **Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф** в дорозі до Коломиї прибув вчера зі своєю шкадроною до Мислениць, де єму приготовлено торжественне приняте. Доми були украшені стягами і фестонами а в Ринку уставлено тріюмфальні ворота. Перед самим в'їздом до Мислениць Архікнязь приказав своїм воякам злізти з коний, що і сам зробив і так війшов пішки до міста та перейшов через шпалір численно зібраної на Ринку публики дякуючи войсковими поклонами за грімкі оклики: „Най жиє!“ якими витала его публика. Перейшовши через Ринок всів знов на коня і пустив ся зі своєю шкадроною в дальшу дорогу.

— **Іменованя.** Перший президент найвисшого трибуналу касацийного іменував офіциала канцелярийного, Вол. Вітковицкого, ад'юнктом урядів помічничих.

— **П. Віцепрезидент** краєвої Ради шкільної др. Ігнатий Дембовский виїхав на кілька неділь зі Львова.

— **Перенесеня руских сьвященикiв** військових. О. Йосиф Кишакевич, ц. і к. військовий курат з Різано в Дальмациї перенесений до Львова, а о. Александер Ковальский, ц. і к. курат у Львові перенесений до Інсбрука. Доси руского військового сьвященика в Інсбруці не було. Оба згадані отці перебувають вже на своїх службових місцях.

— **Дрібні вісти.** Директор університетскої бібліотеки др. Алекс. Семкович перейшов в стан спочинку. — В Токіо, столиці Японії погоріло передмістє „гейш“ веселих японських дівчат, зване „Йошівара“. Згоріло 800 домів, а в огни згинуло богато людий. — Львівскій поліциї дали знати, що в Городка ягайл. щез ще дня 8 с. м. без сліду тамошний міщанин Домінік Сьвентальский, батько численної родини. — Данило і Лїба Марк торговля мішаних товарів в Гвіздци збанкротували.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Саля „Сокола“. Початок о 7.30 вечером.

В неділю, 24 с. м. пополудни „Наталка Полтавка“, народний образ зі співами в 3 діях І. Котляревского. — Вечером „Паливода“, фарса на 4 дії зі співами і танцями Карпенка Карого.

— **Приготовляючий курс до ґімназиї** отворила 19 марта Філія „Учительської Громади“ в Перемишли. В інтересі школи як і будучих учеників є, щоби громадно на них вписували ся і учащали. Вписувати ся можна і тепер, — чим скорше тим ліпше. Наука безплатна. Ученики з провінциї знайдуть за малою оплатою приміщеня по бурсах або по призначених на се станциях. Зголошеня на курси приймає проф. М. Крушельницкий або „Народна Канцелярия“ в Перемишли.

— **Товариство руханкове „Сокіл“ в Чорткові** уладжує в неділю дня 31 марта с. р. о годині 11 перед полуднем в комнатах „Народного Дому“ в Чорткові збори відпоручників сокільско січових товариств VII. области т. є повітів: Чортків, Заліщики, Гусятин і Бучач з отсим порядком нарад: 1) Отворенє зборів. 2) Вибір президиї. 3) Уладженє курсів пожарних — референт товариш голова Коссак з Чорткова. 4) Поглубленє орґанізациї — референт товариш проф. Чайківский з Копичинець. 5) Окружні і обласні здвиги — референт товариш голова Сіяк з Бучача. 6) Однострої — референт товариш містоголова Електорович з Чорткова. 7) Внесеня і запити. 8) Закінченє. Старшини товариств мають вислати на ті збори по двох делеґатів, між котрими мусять бути начальник стягу (осаул). Делеґати мають перед зборами предложити леґітимациї з підписами старшини свого товариства. За старшину: *І. Коссак*, голова. *А. Сернецкий*, справник.

— **В приступі божевільности.** З Відня доносять: На передмістю Леопольдштадт стала ся оногди страшна траґедия. Жінка комівояжера (подорожуючого посередника купецкого) Павла Дайкснер, літ 30, нездужала від довшого часу на нерви. В приступі божевільности, в хвили, коли не було женщини, що єї пильнувала, кинулась з вікна свого помешканя на четвертім поверсі на улицю разом зі своїм 3-літним синком. Старшому синови 9-літному хлопцеви наказала то само зробити. Хлопчина зразу не хотів, але коли побачив, що матір кинула ся на улицю, він вискочив за нею. Матір і молодший синок померли в дорозі до шпиталю а старший хлопець мав ще на стілько притомности, що розповів, як все стало ся і в кілька годин по тім помер. Муж нещасливої есть в дорозі і перебуває під ту пору в Букарешті. Віденські часописи доносять, що Дайкснери жили з собою дуже добре і що їм незле вело ся, отже не було ніякої причини до такого вчинку.

моє заключенє, що мушу після можности наслідувати дитину. Знаменито!

Вернувши домів, я положив ся на канапі, закурив папіроску і заснув, чого зовсім я не хотів зробити. Збудив мене товариш, котрий прийшов відвідити мене, чого — як показало ся — також не хотів зробити. Вийшов з дому, без найменшої охоти прийти до мене і прийшов! Ми почали розправляти о тім, як елястичні суть узли призни: іде собі чоловік на право від дому приятеля, нараз — опиниив ся у него і перешкодив єму спати. По тім ми говорили о вині і о людях, що пють вино. Ми дійшли до заключеня: люди, що мають гроші в кишени або кредит в торговли вин, можуть купувати вино, а ті знов люди, котрі не мають ані одного ані другого, не можуть купувати вина. Коли пішов приятель, було запізно писати про воду...

Задача була завдана на суботу — я мав ще два дни часу. На другий день перешкодою для води був не приятель але вино, котре в відношеню до мене показало ся неприятелем. І ось надійшов послідний день і я засів до писаня о воді і єї значіню в природі і житю чоловіка. Я мав сильний біль голови, але однак я написав.

Відтак я перечитав, однак нічого не розумів і рішивши, що я знаменито наслідував дитину і тим способом вдоволю зовсім учителя, я віднїс задачу учениці.

Повитала мене радістно.

— Готова! Ах, як добре! На пятку, правда? З певностию, таж ви літерат... Ходім до ляльок!

Ми пішли і бавили ся, а потім я пішов домів і спокійно спав цілу ніч.

— — — — — — — —

В неділю я вибрав ся до неї. Я прийшов. Єї мати вийшла повитати мене і була так маєстатична, як давнинниця, а очи єї дивили ся на мене, як два дула револьверу.

— Ах, то ви, поважаний пане, ви?

— Я майже певний, пані, що то я.

— Прошу без жартів.

— ?!?

— З вас літерат! Літерат! Чуєте пане!

— Здаєть ся мені, що чую... Але я не певний чи розумію.

— Що ви зробили з моєю донькою?

— Прошу мені позволити, най я собі пригадаю...

— Прошу глянути на неї!

Я пішов і поглянув. Лежала на ліжочку і бідниятко — як могла і як уміла — плакала.

— Єлисаветко... — сказав я.

— Ах, мамо, скажи сторожеви, Матієви зарізати єго ножем, топором, убий єго, мамо! — кричала Єлисаветка.

— То було дивне!

— Прошу пані, обяснити мені...

— Прошу взяти собі ту мудру задачу, котра виставила мою доньку на посьміховиско цілої ґімназиї, і котрій завдячує свій степень — зеро! Прошу взяти і...

Я пішов. Обережно забрав задачу, сховав до кишені і пішов. Мені здавало ся, що несу в кишени океан Атлантийский зі всіми єго тайнами. Я опинив ся дома і забрав ся до читаня задачі...

Прочитайте єї самі...

(Конець буде).

— **До Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“** впливають численні поданя о запомогу на будову читальняних домів. Дирекция „Дністра“ вважає проте потрібним пояснити, що Товариство не має жадного диспозицийного фонду, щоби на такі цїли давати запомоги і длятого не може полагоджувати прихильно такі подання. Не маючи жадного диспозицийного фонду, може Дирекция давати підмоги лише з чистих річних зисків і то з зисків Товариства взаїмного кредиту „Дністер“, лишень на публичні добродїйні цїли, бо тільки такі цїли не підлягають оподаткованю, а з зисків Товариства взаїмних обезпечень лишень на публичні загально пожиточні цїли. Отже будова читальняних домів, хоч сама собою дуже гарна і хосенна цїль, не підходить під поняте публичних добродїйних цїлий, щоби можна надїляти Читальнї датками з зисків кредитового Товариства, анї не є публично загально пожиточною цїлию (будучи обмеженою на круг своїх членів і звичайно одну громаду), аби можна признавати на сю цїль датки з зисків Товариства обезпечень. Держачи ся отже приписів статута не може Товариство удїляти підмог на будову читальняних домів. З окрема належить згадати, що заспокоєнє таких подань вимагало би непропорціонально великих сум грошевих; „Дністер“ має обезпеченя з 4.000 громад і якби можна було після статута давати з зисків датки на будову Читалень, то бажаючи кожду з тих громад надїлити датком хотьби лише 100 кор. треба би на сю цїль видати 400.000 кор. між тим як з зисків Товариства обезпечень можна вилучити лише найвисше 20.000 кор. на публичні загально пожиточні цїли. Просимо всїх прихильників „Дністра“ виснснити сю справу в своїх кругах.

— **За знайдені гроші.** Служниця Ангеля Комадовска з Рави Рускої, знайшла ще в 1910 р. на дорозї до Любичи королївскої 2000 корон в банкнотах. Гроші ті віддала свому батькови зарібникови а той присвоїв їх собі і заказав донцї кому небудь о тім говорити. Небавком зачав розпозичати гроші своїм знакомим і тим звернув на себе увагу жандармерії. Так позичив він 600 кор. Іванови Вільчиньскому, 600 кор. Томї Варжекови а 900 кор. Йосифови Вільчиньскому. Всї ставали вчера перед судом обжаловані о злочин обманьства.

Комадовский боронив ся тим, що він довго чекав, але нїхто по гроші не зголошував ся і тодї уважав він їх за свою власність. Другі обжаловані оправдували ся тим, що не знали звідки Комадовский має гроші. По переведенїй розправі трибунал засудив Йосифа Комадовского на 5 недїль звичайного арешту. Вільчиньского і Ванека кождого на 3 недїлї а Ангелю Комадовску увільнив. Обставину, що по згублені гроші нїхто доси не зголосив ся, пояснюють тим, що їх згубив злодїй, котрий обікрав громадску касу в Любичи княжій, котрий очевидно не міг відтак зголошувати ся по згубу.

— **Арештоване дефравданта.** В Рецї (Фіюме) арештовано сими днями Івана Захарского, сїльского листоноса з охрестности Лїська, котрий спроневіривши на шкоду скарбу почтового звиш 3000 корон, втїк до Реки, щоби звідтам дістати ся до Америки. Захарского відставлено вже до слїдчої вязницї окружного суду в Сяноцї.

— **Нещаслива пригода з оружием.** Дня 17 с. м. около 4 год. по полудни прибув в гостину до Андрія Карвети в Єлеки, хржанівского повіта, брат єго Стефан, що мешкає в Яворжнї. Коли підчас розмови Стефан Карвета показував челяди набитий револьвер, револьвер вистрілив, а куля поцїлила стоячу побіч пятилїтну донечку Андрія, Брониславу, і убила єї на місци. Стефан Карвета ставив ся сам до суду.

— **Виграв в могилї.** В однім із стирийских міст нотар др. Шметерлїнґ держав 25 лїт тому назад до хресту перворoдного сина селянина Гельмана і з тої нагоди дарував єму турецкий льос. Переглядаючи перед кількома днями листу тягнень, добачив др. Шметерлїнґ, що дарований ним свому похрестникови льос виграв 50.000 франків. Урадований тим, дав Гельманови знати і просив, щоби прислав єму льос, а він займе ся виплатою виграної. В домі Гельмана по одержаню сеї радістної вісти, почали глядати льосу, що десь запропастив ся. Мимо того, що всї закамарки переглянено як найдокладнїйше, льос не найшов ся. Розпука почала ся вже брати Гельманів, коли остаточно Гельманова нагадала собі, що она колись давно вложила льос до молитвослова, котрий опісля вложено в домовину помершої перед десяти роками бабунї. Тепер Гельман робить в старостві заходи о дозвіл розкопаня могили, щоби відтак пошукати за льосом в домовинї.— Цїла істория була би дїйстно сензайийна, коби лиш була правдива, а не реклямовою видумкою для заохоти купованя турецких льосів.

Телеґрами.

Відень 23 марта. Нинї о 11 год. перед полуднем прибув тут нїмецкий цїсар з доньою кн. Вікториєю Людвикою і сином Августом Вільгельмом та єго женою Александрою Вікториєю. На двірци повитав їх в імени Цїсаря Архікн. Леопольд Сальватор. Гості удали ся сейчас до Шенбруну, де їх дожидав Цїсар Франц Йосиф. Повитанє було дуже сердечне. По представленю світ оба монархи удали ся на конференцию.

Прага 23 марта. Внаслїдок уступок властителїв копалень страйк зменшає ся. В теплицкім ревірі страйк треба уважати за скінчений.

Берлин 23 марта. З Константинополя доносять, що тов. „Hamb.-Amerika-Linie“ поручило капітанови корабля „Cincinati“, щоби завернув з дороги до Дарданелїв аби не виставляти подорожних на небезпечність.

Константинополь 23 марта. Доси положено в Дарданелях два ряди по 40 мін, з котрих, як зачувати, 4 експльодували.

Константинополь 23 марта. З Бенґазі доносять до мінїстерства війни, що д. 12 с. м. 2000 Турків і Арабів заатакувало форт Фояш. Італїянцї мусїли уступити ся і полишили 6 пушок, котрих однак Турки і Араби не могли забрати з собою. Страти Італїянцїв були значні. Дня 13 с. м. Турки і Араби виконали новий атак і забрали всїлякі материяли воєнні. Дня 19 с. м. заняв відділ турецкий позицию Італїянцїв, віддалену від фортів на 700 метрів.

Цїна збіжа у Львові.

дня 22-го марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·70	до	11 10
Жито	8·60	„	9·—
Овес	8·50	„	8·90
Ячмінь пашний	8·20	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	9 50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	14 —
Вика	11·50	„	12·—
Бобик	8 50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	90 —
Конюшина біла	110·—	„	150 —
Конюшина шведска	80 —	„	100·—
Тимотка	65·—	„	75

Надіслане.

Colosseum Германія

Від 16 марта 1912 р.

Величезна програма новин!

Кабаретистка, оперетка. — **Loisachtaler**, (11 осіб) вокально-таночна дружина з альпейских гір. **Aldon & Lopez**, надзвичайні американьскі скакуни. — **Tony & Chica**, величавий мехиканьский дует. — **Les Heraldos**, незрівнані акробати. — **Agnes Krembser**, жонґлерка. — **Lena Duveque**, знаменита водвілїстка. — **Tom Bradley and Okato**, тїнисті сильветки. — 10 прегарних атракций.

ВІТОҐРАФ і т. д. і т. д.

В недїлї і сьвята 2 представленя о годинї 4 і 8 вечер.

Білети можна вчаснїйше набути в Бюрі дневників ПІЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

Найздоровшим кавовим напоєм єсть від 20 лїт Катрайнера Кнайпа слодова кава

Правдивий сурогат! Катрайнер вносить благословеньство до домашнього огнища.

Катрайнер вносить щастє до домашнього огнища.

За редакцию відвічає АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Добрий апетит! Здоровий желудок маємо, а нїякого гнетеня желудка, нїяких болїв, від коли уживаємо перечищаючих піґулок румбарбарових Феллера з маркою „Elsapillen“. Говоримо вам з досьвіду, спробуйте їх також, они управильняють стулець, улекшують травленє, дїлають против корчів, поліпшаючи також кров. 6 коробок франко 4 К. Виробляє лише аптикар Е. Ф. Феллер (E. V. Feller) в Стубіци, пл. Ельза ч. 260 (Хорватия).

ОГОЛОШЕНЯ.

Роман Сїрецкий і Сп.

головні аґенти

компанії Canadian Pacific Railway та Північно-німецкого Льойда Сірiar

Позір Буковинцї!

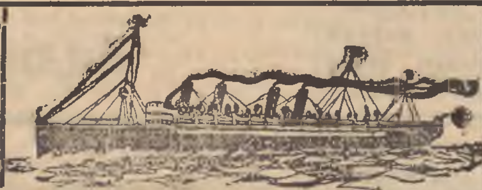

Позір Галичане!

Хто хоче їхати до

Канади Америки, Арґентини і т. д.

дешево, добре та без пересїданя скорими, почтовими пароходами на Антверпен, Брему, Гамбурґ, Ротердам і т. д.; хто хоче без клопоту заїхати на місце

Америки, Канади, Арґентини і т. д.

з Бремы просто без пересїданя, славними цісарскими кораблями „KAISER-SCHIFFE“ добре, вигідно та дешево

най пише по поясненя до подорожі та най посилає завдатки на шифкарту

до одинокої рускої аґенциї Бюра подорожи „Сьвіт“ Романа Сїрецкого і Спілки Чернівцї, ул. Кохановского ч. 1.

або

до Генеральної Аґенциї Північно-німецкого Льойда, Львів, ул. Городецка ч. 93.

Поручаємо П. Т. Кружкам рільничим і шинкарям фірму

М. Зарванїцер
склад ВИН в Калуши,

котра достарчає найлїпших і природних вин, почавши від 50 лїтрів в бочївках, а іменно:

1) біле або червоне — — по 75 сот. — —
2) біле вино десерове — — по 90 до 1 Кор.
3) червоне вино десерове Bluttrott — по 90 до 1 Кор.
4) вино токайске („церковне“) — по 1 К і більше.
5) Ia сливовиця 75 прц. — — по 1·80

Мїстове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всї зелїзницї в краю і за границею.

Ст. Соколовского
Головне бюро дневників
і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопаля) у Львові. Телефона ч. 527.